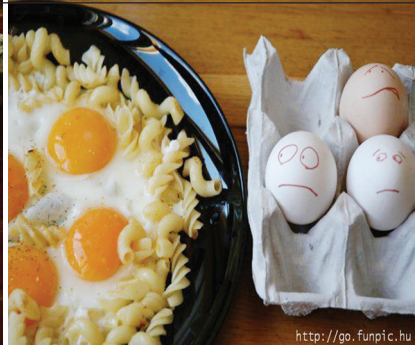

THƯ GIẢN

CHUYỆN GẮN CHUYỆN XA

- "Cuộc đời vẫn đẹp sao, tình yêu vẫn đẹp sao, dù đạn bom..."
- Bác Viễn hôm nay có gì vui mà mới sáng ra đã muốn làm ca sĩ thế?
- Trí tuệ và con người Việt Nam mình thật tuyệt vời quá bác nhỉ!
- Câu khen của bác e rằng hơi thừa. Đã có thời cả thế giới phải ngưỡng mộ Việt Nam như là hiện thân của lòng quả cảm, là biểu tượng của tinh thần bất khuất đấy!
- Sự sáng tạo, tinh thần vượt khó giờ vẫn hiện diện khắp nơi. Chỉ tiếc là chúng không được khai thác triệt để. Như ở Vĩnh Phúc có một người phụ nữ hồi nhỏ đã phải bỏ nhà đi làm công nhân cầu đường, chờ hàng thuê trên sông, đã từng có ý định tự tử vì không có tiền trả nợ, giờ đây làm chủ một doanh nghiệp đóng tàu rất lớn, được cả nước biết đến.
- Thi sông có khúc người có lúc mà.
- Điều tôi muốn nói là rất nhiều kĩ sư,

PHẢI BIẾT YÊU CUỘC ĐỜI

- tiến sĩ đã phải tới học hỏi kinh nghiệm thiết kế chân vịt cho tàu tải trọng lớn của người đàn bà hoàn toàn không biết chữ này đấy.
- Không biết thì hỏi, có gì là xấu đâu. Cái đáng sợ nhất là những kẻ giấu dốt nhưng lại có bằng cấp, có chức quyền. Theo bác, những kĩ sư, tiến sĩ này họ học được gì ở nhà trường nhỉ?
- Có trời mới biết được. Ngay đến giáo trình ở bậc Trung học phổ thông mà còn sai bét nhè thì thử hỏi ở các bậc học cao hơn làm sao mà hoàn chỉnh, tử tế được.
- Ôi! Thế lâu nay chúng ta đều học cái sai, cái dở à?
- Ý tôi không phải vậy, có điều nhiều nhà khoa học, nhiều giáo viên của chúng ta thiếu vốn sống thực tế quá. Ai lại thầy dạy báo chí mà cả đời không viết nổi bài phóng sự, đi dạy người ta làm kinh tế mà nghèo rớt mùng tơi,

- dạy chế tạo máy mà cái quạt hỏng ở nhà cũng không sửa được... Khá khen thay cho bác Hai Lúa ở Nam bộ, cả đời vui mật xuống ruộng mà chế tạo được cả máy bay trực thăng
- Hình như khi thử nghiệm, nó chỉ bay được một đoạn ngắn rồi rơi xuống mà?
- Vấn đề đâu phải ở chỗ nó bay được hay không, mà quan trọng là ở tư duy dám nghĩ, dám làm, dám chịu trách nhiệm, đặc biệt là phải có tình yêu với cuộc đời, với con người.
- Gớm, bác triết lí quá, tôi nghe chẳng hiểu gì cả.
- Trình độ cử nhân của bác làm sao hiểu được suy nghĩ của một tiến sĩ như tôi. Có lẽ tôi phải đi tìm một người ngang tầm để đàm đạo thêm đây. Bye, bye...

>> CẶN